

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2738/2022
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Борис Кошћал, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Бранкица Мајкић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Предраг Пантелић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1687/21 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1687/21 од 31.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1687/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6214/15 од 18.09.2017. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску тужиоца од 10.09.2015. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да су уговор о купопродаји Ов бр. 2352/06 од 06.02.2006. године и анекс уговора Ов. бр. 13114/06 од 05.06.2006. године који су закључени између туженог ББ, као продавца и туженог ВВ као купца у делу који власнички припада тужиљи а процентуално износи $\frac{1}{2}$ од 7200/10000 идеалног дела двоипособног стана број ..., други лево, на ... спрату стамбене зграде број .. у Београду у ул. ..., сада ... на к.п. бр. ..., површине 70,10 м² ништав и да као такви не производе правно дејство, те да је тужиља на основу ове пресуде овлашћена да своје право власништва упиште у катастар непокретности, земљишну и у другу јавну књигу. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 587.990,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1687/21 од 31.03.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог ББ и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је утврђење ништавости уговора о купопродаји од 06.02.2006. године и анекса уговора од 05.06.2006. године, који су закључени између туженог ББ, као продавца и туженог ВВ, као купца у делу који припада тужиљи, а претставља $\frac{1}{2}$ дела на 7200/10000 дела предметне непокретности, код утврђеног да предметна непокретност представља заједничку имовину стечену у току трајања брачне заједнице тужиље и туженог ББ, у вези које непокретности је вођен поступак пред Трећим општинским судом у Београду и у ком поступку је делимичном пресудом од 29.12.2005. године (правноснажна 28.03.2008. године) утврђено да је тужиља по основу брачне тековине сувласник са $\frac{1}{2}$ дела на 7200/10000 дела предметне непокретности. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова не захтевају ново тумачење права, а тужени ББ није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.08.2009. године, а вредност предмета спора је 2.988.301,18 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог ББ недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић